

Motpart: Kuoni Travel Ltd

Tolkningsfrågor

- 1) När det föreligger brister i fullgörandet av ett avtal mellan en arrangör eller återförsäljare och en konsument om att tillhandahålla en paketresa som omfattas av rådets direktiv 90/314/EEG ⁽¹⁾ av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang och dessa brister är en följd av handlingar som utförts av en anställd på ett hotellföretag som är leverantör av de tjänster som omfattas av avtalet:
 - a) finns det då utrymme för att göra en sådan invändning som avses i artikel 5.2 första stycket tredje strecksatsen, och, i så fall,
 - b) vilka kriterier ska då den nationella domstolen tillämpa för att bedöma om den invändningen är tillämplig?
- 2) När en arrangör eller återförsäljare ingår ett avtal med en konsument om att tillhandahålla en paketresa som omfattas av rådets direktiv 90/314/EEG och när ett hotellföretag tillhandahåller tjänster som omfattas av det avtalet, ska en anställd vid hotellföretaget själv betraktas som "leverantör av tjänster" i den mening som avses i artikel 5.2 första stycket tredje strecksatsen i direktivet?

⁽¹⁾ EGT L 158, 1990 s. 59 (svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of the United Kingdom (Förenade kungariket) den 30 juni 2019 — R (på anmodan av Association of Independent Meat Suppliers och en annan part) mot The Food Standards Agency

(Mål C-579/19)

(2019/C 328/36)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court of the United Kingdom (Förenade kungariket)

Parter i det nationella målet

Klagande: R (på anmodan av Association of Independent Meat Suppliers och en annan part)

Motpart: The Food Standards Agency

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör förordningarna (EG) nr [854/2004] ⁽¹⁾ och [882/2004] ⁽²⁾ hinder mot ett förfarande enligt vilket en fredsdomare med stöd av section 9 i Food Safety Act 1990 (1990 års lag om livsmedelssäkerhet), på grundval av sakförhållandena i ärendet och utlåtanden av sakkunniga som åberopats av respektive part, fattar beslut om huruvida en slaktkropp uppfyller kraven på livsmedelssäkerhet?

- 2) Föreskriver förordning (EG) nr [882/2004] en rätt att överklaga ett beslut som fattas av en officiell veterinär i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr [854/2004] om att köttet från en slaktkropp är otjänligt som livsmedel och, om så är fallet, vilket tillvägagångssätt bör vid ett överklagande av ett sådant ärende användas vid bedömningen av om den officiella veterinärens beslut är välgrundat?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 av den 29 april 2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (EUT L 139,2004 s. 206).
- (²) Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (EUT L 165,2004 s. 1).

Överklagande ingett den 16 augusti 2019 av John Dalli av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 6 juni 2019 i mål T-399/17, Dalli mot kommissionen

(Mål C-615/19 P)

(2019/C 328/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: John Dalli (ombud: advokaterna L. Levi, S. Rodrigues)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen och förklara att klagandens yrkanden i mål T-399/17 kan prövas i sak och är välgrundade och följaktligen förplikta svarande att
 - ersätta skadan, inklusive den ideella skadan, som tills vidare kan uppskattas till 1 000 000 euro, och
 - ersätta samtliga kostnader, samt
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader såväl i målet om överklagande som i första instans.

Grunder och huvudargument

Klagandens första grund avser flera fall av felaktig rättstillämpning, närmare bestämt åsidosättande av motiveringskyldigheten och förvanskning av handlingarna i akten, genom att tribunalen underkände den första invändningen, om att beslutet att inleda en undersökning var rättsstridigt.

Den andra grunden är att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen underkände den andra invändningen, om fel i vilket slags undersökning det var fråga om och om att undersökningen hade utvidgats rättsstridigt.